

Sazovické noviny

Informace nejen pro sazovické občany

Ročník XVII.

Prosinec 2020

Číslo 3 (65)

Snad už to nejhorší je za námi

Vážení a milí spoluobčané, rok 2020 pomalu končí. Pro nás pro všechny byl rokem náročným, ale společným úsilím jsme ho dokázali zvládnout. V březnu jsme se potýkali s první vlnou epidemie koronaviru. Změnil se nám život v rodinách, ve školách, firmách i na úradech. Společenské a kulturní akce s účastí většího počtu lidí musely být zrušeny. Také plánovaný 2. sjezd rodáků se nemohl uskutečnit. Na začátku příštího roku, podle toho, jak se bude vyvíjet epidemiologická situace, se rozhodne, zda se vůbec v roce 2021 uskuteční. Je to přece jen setkání většího počtu lidí. Sjedou se převážně rodáci staršího věku, kteří patří do rizikové skupiny. Plánovaný termín 19. a 20. června 2021 berte proto zatím s rezervou.

Vedle znovu narůstající epidemie koronaviru nám v říjnu přidělovalo starosti i deštivé počasí. Po několikadenních vydatných srážkách se vysoko vzedmula hladina Svodnice, a budila tak oprávněné obavy ze záplav hlavně u obyvatel ulice u koupaliště, v přílehlém sportovním areálu i v dalších domech kolem tohoto toku. Po zkušenostech z r.1997 a 2010 všichni

s úlevou přivítali, když začala voda opadávat, aniž by se vylila z břehů. Děkovat zato lze jediné protizáplavovým poldrům, které byly v minulých letech v okolí naší obce vybudovány. Epidemiologická situace ve státě narušila také realizaci investičních akcí v obcích. Snížily se daňové příjmy a museli jsme začít šetřit a snížit některé rozpočtové výdaje. Nemalé finanční výdaje vznikly v souvislosti s nákupem ochranných pomůcek a dezinfekce (250 000 Kč). Neproběhla výměna kotlů v kotelně obecního úřadu, není vybudováno

Lávka u koupaliště

Svodnice 14.10.2020

Píseň o vločkách

Jaroslav Seifert

Za vločkou padá třpytná vločka

a letíc tiše ptá se jí,

kam letí, ať jen chvilku počká.

A pak se sešly v závěji.

Už do ticha, už ve stíny

čas sprádá vás jak vteřiny,

sněhové vločky!

Než napije se z kalužiny

pták zpívající o závod,

budou z vás dávno ve tmě hlíny

jenom dvě drobné kapky vod,

budou z vás stonky plavuně,

která se plazí bez vůně,

sněhové vločky!

ani dětské hřiště na výletišti. Byly zrušeny dotace složkám, které v obci působí. Podařilo se nám ale zdárně dokončit opravu hlavní komunikace, jejíž dofinancování z rozpočtu obce stálo 890 387 Kč, a 2 nové autobusové přístřešky byly pořízeny za 350 000 Kč.

Na stavební úpravy budovy obecního úřadu (výměna oken a střešní krytiny, výmalba, nová fasáda a nátěry) jsme získali dotaci. Přesto činila finanční spoluúčást z rozpočtu obce 1. 484 498 Kč.

V listopadu jsme sestavovali návrh rozpočtu na příští rok 2021. Museli jsme počítat s 20 % snížením daňových příjmů. Přesto všechno, že nevíme, kolik financí nám bude prostřednictvím sdílených daní plynout do rozpočtu, připravili a podali jsme 3 žádosti o dotace z podprogramu MMR, Podpora obnovy a rozvoje venkova pro rok 2021. Největší prioritou pro příští rok je pro nás projekt „Stavební úpravy školy v Sazovicích“. Další žádost o dotaci je zaměřena na obnovu a doplnění herních prvků v obci (hřiště ve škole a na výletišti). Třetí žádost o dotaci se týká obnovy místních komunikací - směr Buňov a v průmyslové zóně směrem na Tečovice. Výše dotace činí 80 % a na obci zůstává dofinancování 20 % nákladů. Snad budeme úspěšní a budeme moci to, co jsme si na rok 2021 naplánovali, skutečně zrealizovat.

Nyní mi dovolu, poděkovat vám za vaši ukázněnost a dodržování opatření, která byla zavedena v souvislosti s šířením epidemie koronaviru. Ani naše obec se nevyhnula nákaze, někteří občané byli i hospitalizováni. Měli jsme strach o své blízké, hlavně o ty z rizikových skupin. Zda budete nosit roušku nebo ne, bylo jen na vás. Ohleduplnost vůči druhým by zde ale měla být na 1. místě. Rodičům děkuji za trpělivost, se kterou zvládají distanční výuku se svými dětmi. Tento rok nás všechny hodně přibrzdil. Naše plány na

společné setkávání se rozplynuly, ale zdraví a život člověka jsou přednější a nenahraditelné.

Je tu opět prosinec, doba adventu provoněná atmosférou blížících se Vánoc. Udělejte si je ve svých rodinách co nejhezčí. Prožijte je v lásce, ve zdraví, pohodě a hlavně, ať je vám spolu dobře. Ať jsou pro vás vánoční svátky požehnané a příští rok je opět rokem, který budeme prožívat tak, jak jsme zvyklí.

Vaše starostka Edita Hrbáčková

Soutok Svodnice s Machovkou

Velká událost v životě našeho kostela

V letošním roce probíhal další ročník festivalu Czech Architecture Week Praha, pořádaný Správou Pražského hradu ve spolupráci se společností Czech Architecture Week. V kategorii PATRIA NOSTRA 2020 (Pocta naší zemi), pro obnovu krajiny a venkova, obdržel náš kostel rovnou dvě ocenění.

První ocenění **za příkladnou péči a vytváření podmínek pro duchovní život českého venkova v letech 1990-2020, za vybudování kostela sv. Václava jako náboženského, kulturního a komunitního stánku obce** udělil Dominik kardinál Duka, OP, 15.10.2020 ve své rezidenci v Arcibiskupském paláci v Praze. Toto významné ocenění dle pevně stanoveného protokolu převzali z jeho rukou statutární zástupci farnosti a naší obce, P. Michal Šálek a paní Edita Hrbáčková spolu s architektem Markem Štěpánem. Tohoto ocenění od pana kardinála si velice vážíme. Je to uznání všem, kteří se na realizaci kostela podíleli a je taky krásné, když jméno naší obce – Sazovice – bylo zaznamenáno i na tak vysokých místech jako je Arcibiskupství pražské, nejvyšší církevní instituce v naší zemi, které letos udělilo tuto jedinou cenu.

Druhé ocenění v kategorii PATRIA NOSTRA 2020 předal 22.října zástupcům Spolku pro

výstavbu kostela sv. Václava v Sazovicích hejtman Zlínského kraje Jiří Čunek. Tentokrát **za příkladný investiční a architektonický počin přispívající k rozvoji venkova kraje v letech 1990-2020**. Sazovickým bylo toto ocenění udělováno hejtmány ve spolupráci se Správou Pražského hradu a společností Czech Architecture Week přiznáno **za mimořádné úsilí o vybudování kostela svatého Václava v obci Sazovice**. Kostel byl dokončen a vysvěcen v květnu 2017 a ještě téhož roku ho prestižní kanadský časopis Azure zařadil mezi deset nejlepších světových staveb. Ocenění sazovického kostela vzešlo z doporučení odborníků, kteří měli k dispozici portfolio vhodných objektů. Hejtman Jiří Čunek vyzdvihl nejen architektonickou kvalitu této sakrální stavby, ale také skutečnost, že byl postaven díky iniciativě místních lidí. „Věděl jsem o tomto kostele i o spolku, který za ním stojí, což je také zajímavé, že to vzniklo ‘zespodu’, kdy lidé organizovali sbírky a významně také pomohl jeden z místních podnikatelů,“ řekl hejtman Jiří Čunek a ocenil i to, že kostel je pojat moderně a odpovídá duchu doby. Je v něm například podlahové topení nebo prostorný společenský sál. „Především je to místo, které v člověku evokuje myšleni

na něco krásného a vyššího,“ dodal hejtman. Ocenění převzali členové výboru Spolku pro výstavbu kostela sv. Václava Václav Miklík, Marie Rapantová a Jana Potočná, dále starostka Sazovic Edita Hrbáčková, architekt Marek Jan Štěpán a Dušan Dosoudil za generálního dodavatele stavby, společnost STAVAD Martinice.

„Úspěchu, kterého jsme nyní svědky, předcházelo veliké úsilí a mnoho práce – doslova jako na kostele. Obnovení spolku, který v Sazovicích existoval již v roce 1935, inicioval v roce 2011 P. František Král, který dnes

Stříbrná medaile pro sazovický kostel

působí ve Vsetíně, a díky jeho temperamentu jsme se odhodlali do této stavby pustit," řekla v rozhovoru pro TV Slovácko Marie Rapantová a dodala: „Toto ocenění není nás, kteří tady dnes spolek zastupujeme, ale považujeme je za velké poděkování všem, kdo se podíleli finančně anebo jakkoliv pomáhali podle svých možností, včetně modlitby.

Dle slov ředitele výše uvedeného festivalu, p. ing. Petra Ivanova, se za celou dobu konání tohoto projektu ještě nestalo, aby jedna stavba nebo významný objekt **získal současně DVĚ ocenění v téže kategorii.** To je to nejzajímavější a ojedinelé a na tuto skutečnost můžeme být opravdu hrdí.

Dodatek: Slavnostní předání všech cen v kategorii PATRIA NOSTRA a také cen JOŽE PLEČNIKA mělo společně proběhnout 8. října ve Španělském sále Pražského hradu za přítomnosti více než 600 hostů z řad Správy Pražského

hradu, Úřadu vlády ministerstev, všech krajů ČR a dalších významných osobností. Termín slavnosti byl sice dodržen, vyhlášení cen však proběhlo v prázdném sále v podání moderátorů Jany Adamcové a Václava Žmolíka, v režii Jiřího Adamce. Ten přijel se svým štábem a moderátorem V. Žmolíkem natočit také předání krajské ceny PATRIA NOSTRA k nám do Sazovic. Celý filmový dokument bude tvořit sestih – záznam vyhlášení ze Španělského sálu a jednotlivé příspěvky krajů. Konečná podoba fil-

mu bude veřejnosti nabídnuta prostřednictvím České televize, ČTK, krajských televizních štábů a sociálních sítí.

Věra Nejezová, Marie Rapantová

Ocenění pro Spolek sv. Václava

Ocenění pro obec

Ocenění za projekt stavby

Ocenění za realizaci stavby

Jsme hrdí a šťastní

Hola, hola, v září začala škola...

Během prvního školního měsíce jsme ukončili dvouletý projekt s názvem Výzva 63 v ZŠ a MŠ Sazovice z OP VVV (podpořen částkou 871 598 Kč) a zahájili projekt nový s názvem Výzva 80 v MŠ a ZŠ Sazovice. Díky tomuto navazujícímu projektu můžeme ve škole opět využívat personální podporu – pomoc školních asistentek v MŠ i ZŠ.

Poslední aktivitou předchozího projektu byla návštěva dětí MŠ v muzeu lidové architektury v Rymicích, kde byl pro ně připraven vzdělávací program o bylinkách a včelaření. Jeho součástí byla i tvořivá dílna, ve které si děti vyrobily vlastní svíčku z včelího vosku.

Také žáci v základní škole nezažili. Třetáci a čtvrtáci zahájili hned od 2. zářijového týdne plavecký výcvik a všichni školáci pokračovali

v celoškolském projektu Řemesla v naší obci. Příjemnou aktivitou bylo pak setkání dětí s paní Jindrou Konečnou. Formou odpolední procházky provedla žáky částmi obce zv. Dědina a Kopanka, kde jim putavě vyprávěla o řemeslnících a živnostnících, kteří zde působili ještě po 2. světové válce, např. holič, malíř pokojů, švadlena, krejčí, kolář, švec, soukromá autodoprava zabývající se rozvo-

zem uhlí aj. Zajímavá byla pro žáky také informace o již nestojícím domku, ve kterém se v minulosti vařila povidla a jehož majiteli se říkalo „Marmeláda“. Společné putování za řemesly bylo zakončeno sladkou tečkou. Všichni školáci obdrželi od paní Konečné skleničku jahodové marmelády. Paní Konečné patří za skvěle připravenou a zajímavou vycházku velké poděkování.

Od 14. října přešla prezenční výuka z důvodu zhoršující se „kovidové situace“ opět na výuku distanční. Oproti loňskému jaru jsme byli ale zkušenější, a tak jsme mohli hned začít s on-line vzděláváním. Tento způsob výuky je však pro všechny zúčastněné dosti náročný. Pro paní učitelky je ve srovnání s běžným vyučováním náročnější organizačně i časově. Také pro školáky je učení v domácích podmínkách odlišné a je nutné je ze strany rodiny časově i technicky připravit. Velká pochvala patří všem dětem, zvláště začínajícím prvňáčkům, za jejich zodpovědný přístup a poctivé plnění zadávaných úkolů. Také rodičům děkujeme za jejich každodenní pomoc dětem při učení i za zabezpečení technických podmínek pro výuku na dálku. Onemocnění se bohužel nevyhnulo ani škole. A tak bylo nutné z důvodu pracovní neschopnosti nebo karantény některých zaměstnanců zabezpečit provoz tak, jak jen to momentální situace dovolila.

Od 18. listopadu se školáci opět mohli vrátit do lavic. Řada plánovaných akcí (besedy, koncerty, divadelní představení, Planety Poznání pro budoucí školáky, projektové dny aj.) se však z důvodu nouzového stavu nekonala a zatím konat nemůže. Doufejme tedy, že se bude situace postupně zlepšovat a že se budeme učit zejména prezenčně a v prostředí školy.

Během podzimu proběhlo ve spolupráci s obecním úřadem několik pracovních schůzek týkajících se přípravy projektové dokumentace a žádosti o finanční podporu pro rozšíření kapacity a prostor mateřské i základní školy včetně školní jídelny. Chtěla bych touto cestou poděkovat zejména p. Václavu Miklíkovi, který celou tuto činnost organizačně zabezpečuje.

Podzimní čas pomalu přešel do období adventu a Vánoc. Ještě při jedné z posledních vyučovacích hodin „na dálku“, když jsme s druháčky opakovali druhy vět, zazněla tato věta práci: „**Kéž by Ježíšek neměl covid!**“ Odpověď úsměvná a smutná zároveň. A já za nás všechny ze školy připojuji ještě další přání: „Kéž bychom byli všichni zdraví a opět se vše vrátilo do normálu.“

Krásné a klidné prožití nejen svátků vánočních, ale i celého příštího roku 2021 přeje za všechny zaměstnance sazovické školy

Mgr. Věra Velísková,
ředitelka školy

MŠ – exkurze do Rymic

Po stopách sazovických řemeslníků

Pasování prvňáčků na slabikové čtenáře

Vlastnoruční výroba svíček z včelího vosku

Za včelkami a bylinkami v Rymicích

Sladká jahodová odměna

ZIMA

David Kaláb, 2. ročník

V zimě je to vážně prima,
všude samý sníh.
S kamarády sjíždím z kopce
na bobech i na saních.

Mikuláše s Ježíškem
má každé dítě rádo.
Na Štědrý den pod stromkem
najde třeba lego.

ZIMA*Viktorka Kolářová, 4. ročník*

Snížek bílý krásně září,
máme úsměv na své tváři.

Postavíme sněhuláka,
veselého panduláka.

Vesele se koulujeme,
zimou prostě milujeme.

Těšíme se po roce,
že zas přijdou Vánoce.

Vánoce jsou Boží
a radost se množí.

SNĚHULÁK*Tomáš Mynář, 2. ročník*

Zatím mám jen sněhuláka
z perníku a z papíru,
až nasněží, udělám si
sněhuláka na míru.

Velký bude jako já,
jenom celý bílý,
uplácám ho rukama,
namaluju kníry.

Na nos z mrkve sedá sýkorka.
To je pěkný pohled do dvorka.

VÁNOČNÍ*Aneta Ambrožová, 3. ročník*

Vánoce, Vánoce přicházejí,
Ježíšek k nás jede na saních,
anděl perníčky nadělí nám,
Mikuláš s čertem a bílý sníh.

Obecní knihovna v roce 2020

Milí čtenáři, nezadržitelně se blíží konec nepříliš příznivého roku 2020. Všichni si uvědomujeme, že je to rok plný změn a různých omezení z důvodu ohrožení nemocí COVID 19. Knihovny jsou místem, kde se setkává hodně lidí, proto musely být již podruhé v letošním roce uzavřeny. Poprvé k tomu došlo v polovině měsíce března 2020. Protože v tomto období probíhala v knihovně také výměna oken, mohl být její provoz zahájen až od 4. června 2020. V srpnu byly v knihovně prázdniny. Takže pro půjčování knih byla v letošním roce knihovna otevřena pouze v lednu, únoru a v části března a pak v červnu, červenci, září a do 21. října 2020.

Od 22. října 2020 až doposud je knihovna znovu čtenářům nepřístupná.

I přes veškerá epidemiologická opatření proběhlo v knihovně několik akcí, například beseda se seniorkami o životě a díle Vlasty Javořické, výstavy výkresů dětí z naší ZŠ, výstavy nových knih, uskutečnila se také návštěva dětí z mateřské školy v Sazovicích.

V letošním roce jsme vzpomenuli rovněž 10. výročí otevření naší nové knihovny v prostorách obecního úřadu a 120. výročí od první zmínky o půjčování knih v Sazovicích.

Řadu akcí se ale z důvodu různých omezení nepodařilo realizovat, například besedu pro žáky ZŠ v Sazovicích – Pohádky Boženy Němcové, nebo besedu pro školní družinu – Velikonoční svátky. Neproběhlo ani tradiční pasování prvňáčků na čtenáře. Věřím, že příští rok bude příznivější a pasování žáků 1. a dodatečně i 2. třídy se uskuteční tak, jak bývalo zvykem. Po dva roky jsme se v knihovně připojili také k předvánoční akci Celé Česko zpívá koledy. V letošním roce tato akce kvůli daným opatřením neproběhne.

Pokud se bude epidemiologická situace vyvíjet pozitivně, mohly by se s určitými opatřeními knihovny otevřít nejdříve začátkem prosince. Určitě budete včas informováni, za jakých organizačních a režimových opatření se budou moci knihy opět půjčovat.

Ještě se na sazovické čtenáře obracím s malou prosbou. Od měsíce října 2020 probíhá průzkum spokojenosti se službami knihoven Zlínského kraje. Cílem ankety je zjistit, **do jaké míry jsou uživatelé se službami své knihovny spokojeni.** Dílčím cílem je **získat od občanů podněty ke zlepšení služeb knihovny.** Sběr dat probíhá **od října do prosince 2020.**

Někteří čtenáři stihli anketní lístky vyplnit ještě před uzavřením knihovny a vy, kdo jste to nestihli a máte zájem o zlepšení služeb Obecní knihovny v Sazovicích, najdete příslušný **dotazník** na jejich **webových stránkách**, pod hlavičkou **aktuality**. Za vyplnění dotazníku a váš čas všem děkuji.

Přeji vám všem krásný předvánoční čas, klidné Vánoce, prožité ve zdraví a pohodě v kruhu vaší rodiny a vašich blízkých. Do nového roku 2021 přeji hodně zdraví, klidu a spokojenosti.

Věříme, že bude zase líp.

Marie Ordáňová

Deset let Klubu seniorek v Sazovicích

Ani se tomu nechce věřit, ale Klub seniorek v Sazovicích bude mít v lednu 2021 za sebou už deset let své existence. Ale nejen existence, ale i činnosti. Původní myšlenkou bylo nabídnout starším lidem, kteří už zůstali v důchodu a opustili svoje zaměstnání, možnost se setkávat a neztratit tak kontakt s lidmi. Začali jsme se scházet každý první čtvrtek v měsíci v zasedací místnosti obecního úřadu. Posezení u kávy a něčeho sladkého k tomu uběhlo vždy jako voda. Vzpomínaly jsme a pobavily se nad našimi svatebními fotografiemi, jindy u fotografií a zážitků ze

zaměstnání. Někdy jsme jen tak poklábosily o životě, předaly si nějakou radu nebo zkušenost, i nějaký recept na něco k snědku.

Postupem času se naše setkávání začalo trochu měnit a obohacovat o kulturní zážitky. Ve společenském sále jsme uspořádaly několik zajímavých besed, převážně cestopisných – např. s Mgr. Blaženou Šustkovou, s Bc. Eliškou Surmařovou, a to nejen pro seniorky, ale pro celou veřejnost. Máme své malé výlety – na zajímavé výstavy ve Zlíně a okolí, zmíním jen některé jako např. výstava panenek, betlémů, klobouků, Zlínské nevěsty, cukrárny, a mohla

bych ještě pokračovat. Občas si na schůzce poslechneme krásnou hudbu i s výkladem. Spolupracujeme s naší místní základní školou, která nás zve na své akce, výchovné koncerty a výlety, jako např. výlet do Horní Lidče a Návojně, v Přerově to byly Vánoce na zámku, kovárna a zámek v Holešově, muzeum v Luhačovicích a další. Všechny tyto kulturní zážitky, ale nejen to, pro nás promýšlí a připravuje Mgr. Věra Nejezová a já jí chci za to moc poděkovat. Z iniciativy našich členek přispíváme na různé charitativní akce. Začalo to sbíráním víček pro nemocnou Michalku, pak

proběhla sbírka na pomoc Ukrajině, na kozu pro Tibet, shromáždily jsme zboží pro dobročinný obchůdek Dotek Vizovice, pro opaskový bazar ve Zlíně a další. V současné době nás zaujal batůžkový projekt charitativní organizace Mary's Meals (Mariino jídlo), ve kterém jde o to připravit a vybavit školákům v chudých zemích batůžek či aktovku (použitou) se školními potřebami. Podrobněji se o projektu můžete dočíst v samostatném článku.

Nesmím zapomenout ani na spolupráci s místní knihovnou. Naše schůzky obohacuje paní Marie Ordánová besedami k Měsíci knihy, o oblíbených spisovatelích a jejich knihách a patří jí za to upřímný dík. Poděkování patří také našemu obecnímu úřadu, který nás v našich aktivitách podporuje a pomáhá nám. Spolupracujeme také se Spolkem pro výstavbu kostela sv. Václava v Sazovicích, podporujeme jeho aktivity a v případě potřeby i ně-

čím vypomůžeme. Od začátku r. 2019 také využíváme prostory společenské místnosti v suterénu kostela a naše schůzky probíhají zde, v současnosti každé první úterý v měsíci. O dění v klubu a našich akcích jste průběžně informováni v Sazovických novinách.

Chci také s úctou vzpomenout na členky klubu, které nás už opustily a jejichž smrt nás smutně zasáhla.

Letošní rok, poznamenáný trvajícím pandemií, nám scházení neumožňuje. Zůstáváme zavření doma, snažíme se dodržovat doporučená opatření a vlastně zjišťujeme, jak nám to obyčejné setkání s někým blízkým nebo známým chybí. Důležité ale je neztrácet víru v to, že se vše zase zlepší a že se zase budeme moci prostě potkávat a scházet.

Závěrem se omlouvám všem, které jsem v tomto svém vzpomínání snad opomněla. Přeji vám a vlastně nám všem, aby se nepři-

znívá situace co nejdříve zlepšila a abychom z ní vyšli posílení, ponaučení a také změněni k lepšímu. Prožijme klidné adventní dny, pokojné a pozeňnané svátky vánoční i konec tohoto tak zvláštního roku.

Těším se na setkání v novém roce 2021 a doufám v to.

Jana Potočná

Exkurze do malenovického pivovaru

Před historickou kovárnou v Holešově

U betlému v Horní Lidči

Batůžkový projekt

Sazovický Klub senierek se v rámci spolupráce s místní základní a mateřskou školou zapojil do tzv. Batůžkového projektu, který je podpůrnou vedlejší aktivitou mezinárodní charitativní organizace Mary's Meals. Tato organizace se snaží zajistit školní stravování v nejchudších zemích světa, kde hlad a chudoba brání dětem získat vzdělání. Na celém světě je takových dětí, které musí pracovat nebo žebrot, aby přežily, více než 60 milionů. Projekt Mary's Meals zajišťuje dětem v místě jejich vzdělávání jedno hodnotné jídlo denně a snaží se tak přivést hladovějící děti do školních tříd, kde získají vědomosti nutné pro jejich lepší budoucnost.

Hnutí Mary's Meals se zrodilo v r.2002 v africkém Malawi sužovaném hladomorem. Podnětem ke vzniku se stala slova chlapce, jehož matka umírala na AIDS: „Chtěl bych mít co jíst a taky bych jednou rád chodil do školy.“ Od skromných začátků s 200 dětmi v jedné

škole v Malawi dnes Mary's Meals denně sytí jeden a půl milionu dětí napříč pěti kontinenty. Většinu práce v organizaci vykonávají tisíce dobrovolníků, a to jak v zemích pomoci, tak i v těch, které pomoc zajišťují. Pracovníci hnutí se snaží udržovat co nejnižší provozní náklady, a proto nejméně 93% všech darů jde přímo na charitativní aktivity. Pokud je to možné, odebírají suroviny od místních farmářů, čímž podporují danou komunitu a přispívají k růstu tamní ekonomiky. Jen pro zajímavost – každé jídlo podávané ve škole stojí 2 Kč.

Mnoho dětí zapojených do programu Mary's Meals nemá základní učební pomůcky – sešity, tužky a další věci pro nejnnutnější školní vybavení a osobní hygienu. To vedlo ve světě ke vzniku podpůrné vedlejší aktivity určené pro základní a mateřské školy – Batůžkový projekt, kdy je možné darovat batůžek s věcmi, které děti potřebují. Jedná se o sešity, pera, tužky, gumu, pravítko, ořezávátko, sadu pastelek, ale

také o mýdlo, zubní pastu a kartáček, ručník a lžičku, protože mnohé jedí jídlo rukama. K vybavení batůžku patří ještě jednoduché oblečení (tričko a kraťasy pro chlapce a totéž nebo suknička pro děvčata), sandály nebo žabky a tenisový míček jako jediná hračka.

Členky sazovického Klubu senierek se do probíhající sbírky prostřednictvím místní základní a mateřské školy také zapojily. Postupně se jim podařilo vybavit školními potřebami celkem 5 batůžků, které už jen čekají na zlepšení situace, aby mohly být odeslány na sběrné místo spolu s dalšími, které chystá škola. Zbylé vybrané finance ve výši 500 Kč byly zaslány na účet organizace Mary's Meals, kde mohou zajistit náklady na celoroční stravování jednoho dítěte, které činí 450 Kč.

V našem klubu se snažíme řídit podle slov Matky Terezy: „Když nemůžeš nasytit sto lidí, nasyť jen jednoho.“

Mgr. Věra Nejezová

Z hasičského „covidoděni“

Je pro mě těžké psát, co nového se za posledních pár měsíců událo u hasičů, když hodně akcí bylo letos zrušeno. Přes léto se ale přece některé soutěže částečně obnovily a naši závodníci tak mohli objet aspoň něco a zasoutěžit si. Po jarní celosvětové karanténě došlo přes léto k určitému rozvolnění přísných opatření, tak se pojdme podívat, co všechno se za tu dobu podařilo realizovat.

Koncem června a července proběhlo na Zahrázovém několik pracovních brigád, kterých se zúčastnili naši členové.

Potkala nás však i smutná událost. 23. června jsme se museli rozloučit s naším významným členem, bratrem Josefem Brázdilem. Zemřel po těžké nemoci dne 19. července ve věku 57 let. Tento člen našeho sboru se významně zapsal do paměti místních hasičů i okolních sborů především pro svou dlouholetou obětavou práci s mládeží. Pod jeho vedením začínali mnozí dnešní dospělí hasiči v naší obci. Pro mnoho lidí byl známý pod svou přezdívkou „čert“, z jeho strany ale nepřilíší oblibenou. Za svůj život toho dokázal opravdu hodně a podle toho taky vypadalo poslední rozloučení, které proběhlo v kostele v Míškovicích. Tak obrovskou úctou z řad hasičů i ostatních občanů jsem na pohřbu ještě neviděl! Smuteční průvod byl tak dlouhý, že konec byl skoro v nedohlednu. Jeho poslední cesta tak proběhla skutečně důstojně, se všemi hasičskými poctami, a všichni bratři i sestry na něj určitě nikdy nezapomenou. Členem našeho sboru byl 38 let. Velká čest jeho památce.

4. srpna v 6:03 ráno se rozezněla obecní sířena a operační středisko nám vyhlásilo poplach. Ve zprávě stálo, že se jedná o požár v motorovém prostoru osobního automobilu u areálu jedné místní firmy. I přes brzkou ranní hodinu se sešli v hasičárně 4 členové zásahovky plus 2 členové SDH. Na místo jsme vyjeli v 6,15 a při našem příjezdu zde již pohoždělí hasební práce hasiči z Otrkovic. Zároveň s námi dorazili i hasiči z Prštého. Nahlásili jsme se veliteli zásahu a čekali na

další instrukce. Místo události se nacházelo před nepřehlednou zatáčkou, a tak jsme zde usměrňovali dopravu. Po uhašení si naše jména zapsal velitel zásahu a odeslal nás zpět na základnu, kam jsme se vrátili ještě před 7. hodinou.

15. srpna 2020 u nás proběhla soutěž v požárním sportu pod názvem Hasičský den. Tato soutěž se koná každý rok na konci června, ale letos se kvůli epidemii posunula až na srpen. Ráno v 9 hodin začali soutěžit mladší a starší žáci a po 13. hodině pak vypukl boj v kategorii mužů a pak i žen a dorostenců. Vzhledem k účasti sborů, které u nás nikdy nesoutěžily a jejich kvality byly hodně zřejmé (měli zkušenosti s extraligou ČR), se tak dalo čekat, že padne i náš 2 roky starý rekord tratě na 3B, který byl 16:49. A skutečně se tak stalo hned u druhého útoku, kdy muži z Velkých Hořtic dosáhli čas 16:03! V průběhu soutěže se pak ještě další 3 týmy dostaly pod náš starý rekord. Nový rekord tratě je tak dán a uvidíme další rok, jestli vydrží. V ženské části pak 2 roky starý rekord na 2B nepadl a zůstal tak na čase 15:99. Po skončení jednotlivých kategorií útoků byly vyhlášeny všechny výsledky a předány různé výhry, včetně zvláštní prémie 10 000 Kč od našeho hlavního sponzora, firmy MRB Sazovice, s r.o., za překonání rekordu tratě.

28. září 2020 u nás proběhly oslavy svátku sv. Václava. I přes obavy, že by akce mohla být vlivem různých opatření zrušena, se nakonec uskutečnila a účast byla hojná. Začala ráno v 7,30 budičkem s kapelou Zdounečanka a pak kolem 9,45 vyšel průvod od firmy MRB ke kostelu sv. Václava. Zde proběhla v 10 hodin mše svatá, při níž byla požehnána nová socha sv. Michaela archanděla, na kterou finančně přispěl i náš sbor. Poté se průvod přesunul ke zvonici, kde byla položena kytice k uctění sv. Václava, a pak následovalo pohoštění v sále OÚ. Po celou dobu průvodu i pak v sále slavnost hudebně doprovázela výše zmíněná Zdounečanka.

3. října 2020 odpoledne proběhla na vyletišti Zahrázovo soutěž pro dříve narozené hasiče. I tato soutěž byla přesunuta ze srpna, kdy se obvykle koná. Letos to byl už 16. ročník tohoto Memoriálu Libora Kučery. Soutěžilo se v netradiční štafetě a útoku „tak trochu jinak“ se stříkačkou PS-8. Soutěže se zúčastnila 4 družstva, a to domácí Sazovice, Louky, Pozdřechov a Prlov. Po velkém zápolení si nakonec hlavní cenu -sud piva- odvezli muži z Pozdřechova. Všem účastníkům se soutěž moc líbila, i když ji celý den doprovázel opravdu silný vítr. Jinak ale bylo docela teplo na to, že už byl začátek října.

Tentýž večer a v noci z 3. na 4. října 2020 proběhla pro naši hasičskou mládež volnočasová aktivita k ukončení sportovní sezóny spojená s hrami a přenocováním.

A protože den nato, 5. října 2020 začal v Česku opět platit nouzový stav s velkým množstvím omezení a zákazů z důvodu pandemie, byla to nejspíš poslední akce do doby, než tento stav skončí.

Od té doby byly zrušeny všechny akce, jako jsou členské schůze, sběr železa, podzimní vycházka do přírody a dokonce i naše valná hromada. Jak to bude dál, to bohužel nikdo neví, protože plánovat něco v této nejisté době nemá smysl. Snad to ale všechno brzy skončí a my se opět budeme potkávat na různých akcích, ať už hasičských, nebo těch jiných.

Na závěr mi dovoluje popřát všem sazovickým občanům klidné a radostné prožití Vánoc a v novém roce především pevné zdraví a hodně úspěchů v práci i osobním životě. Na shledanou v lepších časech!

Tomáš Omyla
jednatel 3. okrsku
jednatel SDH Sazovice
velitel družstva JSDH Sazovice

Ohlédnutí za prací maminek z Gučabab

Když jsme si na Nový rok společně přáli u obecního úřadu, nikoho ani v tom nejhrošším snu nenapadlo, co všechno tento rok 2020 přinese.

V únoru se nám ještě podařilo uspořádat tradiční karneval pro děti pod názvem „Tentokrát v džungli“. Děti se radovaly z vystoupení kouzelníka, rodiče ochutnali nasolené červy, nechyběly ani soutěže a tombola. Potěšit oko mohli všichni zúčastnění krásnou výzdobou sálu, na které se podílely šikovné děti a paní učitelky z naší mateřské a základní školy.

Jaro nám však nepřineslo nic dobrého a my jsme myslely, že letošní prázdniny snad ani s dětmi nepřivítáme. Objevila se však chvíle, kterou jsme rychle využily a uspořádaly „Vítání prázdnin“. Po zvážení okolností jsme se rozhodly pro improvizaci. Děti si mohly zasoutěžit nebo zastřílet z luku s manželi Velískovými. Na každé dítě čekala odměna, na kterou nám finančně přispěla firma Dudr Tools, zdravé mlsání dětem věnovala firma Wastex. Velké poděkování patří tatínkům, kteří pomohli s přípravou letního kina. Na

závěr odpoledne se všichni přítomní prázdninově naladili zhlédnutím filmu „Jak dostat tatínka do polepšovny“.

Naše děti se 28.října vždycky těší na lampiónový průvod, který bohužel letos také nemohl proběhnout. Proto jsme uvítali iniciativu jedné z maminek, která navrhla, abychom s dětmi alespoň rozsvítili lampičky, dýně a další „svítidla“ v oknech nebo před svými domy. Prostřednictvím obecního rozhlasu jsme k takovému uctění 102.výročí vzniku republiky vyzvali

i ostatní sazovické občany a akce měla příznivý ohlas.

Na prosincové vánoční dílny jsme se velmi těšili. Bylo vymyšleno a přichystáno mnoho pěkných návrhů na výrobky, kterými bychom si vyzdobili své domovy v čase adventním. Byl dokonce zaslán i dopis sv. Mikulášovi, aby se zastavil na své cestě i u nás v Sazovicích a potěšil všechny děti nadílkou. Naše plány bohužel opět zkřížila pandemie koronaviru. A tak jsme se alespoň už podruhé zapojili do charitativní akce **Vánoční hvězda**. Zakoupením této květiny v ceně 50 nebo 100 Kč je možno pomoci dětem z hematookolo-

gického oddělení Dětské kliniky v Olomouci. Naši občané si mohli hvězdy objednat prostřednictvím obecního úřadu a akce se v obci setkala s opravdovým pochopením. Celková výše objednávek dosáhla 8 750 Kč a my za ně všem ze srdce děkujeme.

Letošní rok je u konce. Dovolte, abychom vám v tom novém roce 2021 popřály hlavně zdraví a pohodu v kruhu rodinném. Doufáme, že ten příští rok bude radostnější a všichni se budeme moci spolu setkávat stejně jako v letech minulých.

Maminky z Gučabab

Karnevalový kouzelník

Zdravé mlsání

Prázdniny jsme přece přivítali

Konopka a Luňák ve druhém pololetí

Skoro každé pondělí se scházíme na Obecním úřadě v Sazovicích. Nacvičujeme různá pásma a také tanečky. Moc mě to baví a myslím si, že to baví i ostatní děti z Konopky. Chodím tam hlavně proto, že si tam můžu pořádně zablblnout s dětmi, trochu si odpočinout i od školy a taky se něco nového přiučit. Do Konopky patřím už necelých osm let a baví mě to čím dál tím víc. Myslím si, že spolu máme krásný vztah a doufám, že to tak nadále vydrží. Máme za sebou hodně povedených akcí a s nimi také i krásné zážitky. Například každoroční výšlap na Chlum, vystoupení na různých festivalech a další. Díky Konopce jsem se stala součástí velké folklorní rodiny.

*Ivanka Pospíšilová,
členka DFS Konopka i CM Luňák*

Ale sluší nám to všem

A jakých akcí se letos stačili Konopka i Luňák zúčastnit?

V červnu si chtěli členové cimbálkovky udělat folklorní výlet do Strážnice, ale vše dopadlo jinak. Mezinárodní folklorní festival Strážnice 2020 proběhl online, takže ho Luňák sledoval u Doleželů v zahradě. V srpnu zahrála cimbálkovka na soukromé oslavě a sám Luňák oslavil desáté výročí své existence a pochopitelně nesměl chybět ani dort.

S Konopkou jsme se poprvé sešli hned na konci prázdnin, abychom začali nacvičovat pásmo na filmový festival ve Zlíně. Bohužel se na doporučení krajské hygienické stanice mohla akce zúčastnit jen cimbálkovka.

Cimbálkovka ve svátečním

Vystoupení na FF ve Zlíně

Začátkem září jsme se Konopka i Luňák společně vyfotili v kroji na výletišti Zahrázovo, uskutečnili jsme nábor nových dětí do souboru a zúčastnili se oslav svátku sv. Václava v obci. Děkujeme všem, kteří v kroji odolávali nepříznivému počasí v průvodu i při mši svaté. V říjnu už jsme se nesměli scházet a musela být zrušena dvě vystoupení - pro seniory na Hostišovské a pro hasiče v Sazovicích. Luňák nemohl kvůli kovidu hrát ani na husích a zvěřinových hodech. S největší pravděpodobností bude zrušeno i vánoční vystoupení v Tučapech.

A jak to dopadlo s našimi jarními zpěváčky? V dubnu nemohlo z důvodu vyhlášení nou-

zového stavu proběhnout v Prostějově krajské kolo soutěže ve zpěvu hanáckých lidových písní. Do tohoto kola postoupila naše dvě děvčata, Valinka Večeřová z Tečovic a Barunka Milinková z Lehotic. Soutěž by měla proběhnout formou online na internetu, děvčata v září nazpívala písničky s naší cimbálkovkou a vše bylo posláno organizátorům. Konopka i Luňák plánují také nahrávání vánočního CD v profesionálním studiu. Obezřetně jsme lednový termín přesunuli na květen příštího roku, tak snad už po Vánocích budeme opět moci zpívat a tančit. Držte nám palce.

Oslavili jsme 10 let Luňáku

Co se podařilo v místní organizaci KDU-ČSL Sazovice

Naše organizace nevykazuje tak širokou činnost jako některé jiné spolky a skupiny, přesto se nám i v letošním nepříznivém roce podařilo realizovat alespoň dva zájezdy.

První byl již opravdu tradiční. Snad už 20 let pořádáme poutní zájezd na Svatý Hostýn. Tentokrát jsme se na něj vydali v neděli 5.července odpoledne. Protože oslavy svatých Cyrila a Metoděje se nekonaly v tak velkém počtu účastníků, jak jsme bývali zvyklí, mohli jsme tento jejich svátek oslavit právě v bazilice u Panny Marie hostýnské. Mši svatou za poutníky ze Sazovic a dalších zastoupených obcí odsloužil P. František Král, za což mu ze srdce děkujeme. Tak jsme se s ním po dlouhé době mohli všichni pozdravit alespoň u nohou Matky Boží. Toto setkání bylo velice příjemné. Obava z velkého počtu poutníků není na místě, protože v odpolední době bývá na této mši jen pár turistů a autobus nás, poutníků za Sazovic a okolí. Jen je škoda, že autobus nevyužívá větší počet našich občanů. Vždy ho musíme doplňovat poutníky z okolních obcí. I přes tyto problémy je to pouť vždy krásná, at-

mosféra v autobuse je výborná a všichni se vracíme obohaceni a povzbuzeni. U Panny Marie je vždy dobře. Kdo to neznáte, pojďte to jednou sami vyzkoušet.

Druhý poutní zájezd směřoval do bližšího poutního místa, kam se dříve chodívalo procesím od nás pěšky, a to do Štípy. Jeli jsme v sobotu 5.září opět v odpoledních hodinách. Hlavním celebrantem při mši svaté byl náš pan farář, P. Michal Šálek. Tato pouť už byla ve znamení začínajících hygienických opatření, a tak i poutníků bylo trochu méně než vloni. Uvnitř chrámu jsme museli být všichni s rouškami na ústech. Pouť to byla taky krásná a přínosná. Přestože jsou tyto poutě kratičké, mají na každého účastníka pozitivní vliv. Případá mi, že se každý vrací vždy takový spokojenější. A proto také tyto poutě pořádáme.

2.a 3.října se konaly volby do zastupitelstev krajů. V naší obci v těchto volbách suverénně zvítězila strana KDU-ČSL, která z 251 odevzdaných hlasů získala 94, tj. 37,4%.

V tento den probíhalo také 1.kolo voleb do Senátu ČR a o týden později 2.kolo. V 1 kole

zvítězila v Sazovicích taktéž suverénně kandidátka KDU-ČSL, Michaela Blahová, s počtem 73 hlasů. Bohužel do 2.kola nepostoupila. Je to škoda, protože tato pracovitá mladá žena mohla udělat další kus práce na úrovni sociální péče, které se věnovala doposud jako krajská radní. Myslím, že se s touto problematikou velice dobře šžila a věděla, co je potřeba v této oblasti řešit na vyšší úrovni. Bohužel nepodařilo se. Vítěz byl asi přesvědčivější.

Vám všem, kteří jste dali svůj hlas KDU-ČSL a jejím kandidátům, ze srdce děkuji. Toto je jediná strana, která naší obci, pokud to bylo možné, byla vždy nakloněna a při realizaci různých úkolů nápomocna.

Za výbor místní organizace KDU-ČSL přeji všem členům, sympatizantům a občanům Sazovic požehnanou dobu adventní, krásné a pokojné Vánoce. A do nového roku? Co si můžeme přát? Především hodně a hodně zdraví a božího požehnání.

**Za výbor MO KDU-ČSL
Marie Rapantová**

Život a aktivity v kostele sv. Václava

Od vydání minulého čísla Sazovických novin (červenec) se život v kostele postupně dostával do obvyklého režimu.

Byly slouženy středeční mše svaté. Některé přijel odsloužit jako zástup P. Stanislav Jonášek, SDB, tč.v salesiánské komunitě v Ostravě-Vítkovicích v kostele u sv. Josefa.

16.července 2020 v našem kostele natočila již druhé CD paní profesorka Martina Komínková, která v současné době vyučuje na brněnské konzervatoři. Po dokončení studia příčné flétny na této konzervatoři absolvovala různé odborné stáže např.: v Hamburku nebo v Krakově, kde získala magisterský titul. Dále studovala u významných hudebních pedagogů na univerzitě v Linci. Spolu s významnými hudebníky a orchestry se zúčastnila řady festivalů a koncertů u nás i v zahraničí. Je absolventkou oboru Teorie a provozovací praxe staré hudby na Masarykově univerzitě v Brně. V současné době se věnuje žánru improvizace pro flétnu nebo flétnu a varhany. Na výše jmenovaném CD zazněla v nahrávce renesanční tenorová flétna, dále flétna basová, příčná a altová příčná flétna.

CD nese název REZONANCE. Cituji: „Rezonnance neboli ohlas, odezva, ozvěna a souznění. Slova, která velice přesně vystihují toto album. Záměrem bylo vytvořit hudební odezvu na architektonický prostor kostela. Místa určeného ke ztišení, zklidnění a obrácení se do svého nitra“. Nahrávka je i pro nás laiky velmi poučná a zároveň krásná.

Toto CD bylo 12.9.2020 rozdáváno jako upomínka při svěcení kostela blahoslavené Restituty v Brně-Lesné, neboť jeho kratší část je natočena také v tomto chrámovém prostoru. Pokud máte o tuto nahrávku zájem, můžete ji získat také v našem kostele. Nás Sazovické může těšit, jaké osobnosti si našeho svatoštěpánské opravdu váží a jsou fascinovány jeho prostorem. Profesorka M.Komínková před několika dny dokonce přijela do Sazovic znovu, aby si zde natočila osobní video a mohla si doma v klidu vychutnat krásu a pokoj, které na ni v našem kostele tak blahodárně působí.

Vlivem epidemie se letos snížil počet návštěvníků našeho kostela. 22.srpna přijela skupina věřících z Police u Kelče spolu s jejich panem farářem P. Hlavícou. Přitom P. Hlavíca odsloužil i mši svatou, které byli přítomni také někteří naši farníci.

V neděli 15.září odpoledne u nás zakončili svou cyklopout' farníci ze Zlína z Jižních Svahů. Skupinu vedl salesián P. Radek Gottwald. Přijel taky další člen této salesiánské komunity, P. Dan Žůrek, který výklad a krátkou pobožnost ukončil požehnáním naší novou monstrancí, za což jsme mu vřele poděkovali. Během září začala opět platit některá omezující opatření, ale ještě jsme stihli oslavit svátek našeho patrona sv. Václava. Slavnost-

ní mši sv. celebroidal novokněz P. Vojtěch Radoch z Ostrožské Lhoty spolu s naším panem farářem P. Michalem Šálkem. V závěru mše sv. byla požehnána nová socha sv. Michaela archanděla, jejímž autorem je zlínský akademický sochař Radim Hanke. Sochu kostelu darovali hasiči ze Sazovic a Spolek sv. Václava. Po mši sv.uděloval P. Vojtěch své novokněžské požehnání.

Při promluvě před žehnáním nové sochy archanděla Michaela její autor p. Hanke hovořil o pocitu zodpovědnosti jednak k mimořádnému sakrálnímu prostoru kostela sv. Václava a také k samotnému tématu – zobrazení bytosti, jejíž velikost a význam nemůže tvůrce zcela obsáhnout a domyslet. Socha je pro něj především symbolem vítězství Božského řádu, jehož součástí je i všeobjímající a zachraňující Láska Kristova, nad chaosem zla ve všech podobách. Klenba křídel archanděla je symbolem Kristovy Lásky, jeho kopí spíše mocným paprskem světla Shůry, který je pro člověka někdy bolestným, ale vždy zachraňujícím zásahem Boží Spravedlnosti a Lásky. Krásu a důstojnost archanděla se autor snažil vyjádřit výtvarnou hrou křivek a drapérie roucha. Jeho tvář sochař nezobrazil, je pro něj tajemství.

V závěru promluvy pan Hanke poděkoval Spolku pro výstavbu kostela sv.Václava a Sboru dobrovolných hasičů Sazovice za oslovení k této práci a za důvěru, která mu byla poskytnuta (zejména za trvalý organizační, konzultační a podporující dialog mezi ním a paní Rapantovou, Potočnou a manžely Juráškovými), panu architektu Štěpánovi za dovolení, aby se svou sochou připojil k výzdobě kostela, a slévačům kovoližecké dílny ve Veverských Knínicích za realizaci sochy

v bronzu a její instalaci ve výklenku v interiéru kostela.

Od října se začala bezpečnostní opatření opět zpříšňovat, takže v neděli 11.10.2020 v 7,30 byla sice sloužena mše svatá se vzpomínkou na fatimské děti – sv. Františka a sv. Hyacintu, ale malá pouť dětí se letos bohužel nekonala. Po mši sv. jsme malým účastníkům bohoslužby rozdali alespoň obrázky s motivem těchto fatimských dětí.

15.října proběhlo na Arcibiskupství pražském předávání cen Patria Nostra. Toto ocenění z rukou pana kardinála Duky převzali starostka obce paní Edita Hrbáčková, administrátor farnosti P.Michal Šálek a architekt Marek Jan Štěpán.

O týden později, 22.října proběhlo ještě další ocenění našeho kostela, tentokrát na úrovni kraje. Krajské ocenění Patria Nostra z rukou hejtmána Jiřího Čunka převzali v našem kostele zástupci Spolku, obce, staveb.firmy a architekt (viz.samostatný článek).

V závěru letošního roku plánoval Spolek sv. Václava ještě další akce. 17. listopadu měla v suterénu kostela proběhnout slavnostní vernisáž výstavy výtvarníků umělecké skupiny Valašský názor a po krásném zážitku z novoročního vystoupení hostišovské kapely Hostband jsme s těmito oblíbenými hudebníky připravovali i letošní adventní koncert. 26. prosince by se v našem kostele měla konat svatoštěpánská ranní mše svatá a 31 prosince v 15 hod. odpoledne už 4. tradiční silvestrovské zvonkohraní. V jaké podobě a zda vůbec se alespoň některá z akcí uskuteční, bude záviset na aktuální epidemiologické situaci.

Novokněz P. Vojtěch Radoch

V současné době, kdy článek vzniká, jsou epidemiologická opatření tak přísná, že více jak dvě osoby nemohou být v kostele přítomny. Proto se v pondělí modlí v kostele růženec jedna nebo dvě ženy, aby se nepřerušila mnohaletá nit této modlitby, která nám tolik pomáhala a stále pomáhá. Ze srdce děkuji. A co napsat na závěr v této zvláštní době plné neklidu a obav?

Všem nám přeji vnitřní pokoj, což je velmi důležitá věc, hodně zdraví a aspoň špetku humoru (prý léčí, říkají odborníci). Advent prožijme tak, abychom se důstojně připravili na příchod Krista.

Přeji nám šťastné Vánoce, možná trochu skromnější, ale o to krásnější.

Marie Rapantová

Archanděl Michael

Pan Radim Hanke, autor sochy

BIKE TEAM SAZOVICE z.s. v sezóně 2020

Milí čtenáři a čtenářky Sazovických novin, dovolte mně, abych vás seznámil s průběhem soutěží a s výsledky našich členů v právě skončené cyklistické sezóně 2020 a také s akcemi, kterých se náš zájmový spolek v tomto roce zúčastnil nebo je přímo pořádal či spolupořádal.

Letošní cyklistická sezóna byla výrazným způsobem poznamenána pandemií COVID19, tak jako ostatně všechny oblasti společenského, kulturního a sportovního života. Jarní vládní restriktce bohužel zasáhly do příprav cyklistických závodů, které se každoročně konají v měsících dubnu až červnu, a proto část těchto jarních závodů byla pro letošní rok zrušena a část jich byla přesunuta na léto či na podzim. Závodní sezóna tak byla značně zkrácena a nahuštěna do cca 3 měsíců, oproti standardním 6-7 měsícům. Nakonec jsme ale byli všichni rádi, že jsme si mohli zazávodit alespoň v těch třech zbylých měsících. A jak se nám v té letošní sezóně vedlo? Pozitivní je, že členové našeho cyklistického týmu byli vidět na všech regionálních cyklistických závodech, kdy vrcholem sezóny byl jako každoročně ikonický **BIKEMARATON DRÁSAL**. Již 27. ročník tohoto kultovního závodu horských kol, který se jede v Hostýnských vrších, se startem a cílem v Holešově, a který nejen pro většinu místních cyklistů představuje jeden z vrcholů sezóny, byl letos, v té posunutě sezóně pro naše závodníky „otevírákem“ a zároveň také jedním z jejich vrcholů. Již tak mimořádně těžkou trať letos ještě ztížily dlouhotrvající deště, které z trati udělaly hotové peklo. Řada běžně sjízdných úseků byla letos zvládnutelná jen s vypětím všech sil, respektive nebyla sjízdna vůbec a bylo nutno tyto úseky absolvovat tzv. „po svých“. I díky těmto mimořádně těžkým podmínkám se ne všichni závodníci dostali do

cíle. Jen pro představu: na klasické drásalovské trase dlouhé 117 km, na kterou vyrazili také všichni členové našeho týmu, startovalo celkem cca 360 soutěžících. Do cíle dorazilo v limitu pouze 288 závodníků a závodnic. Výsledky našich členů: Miklík Pavel 56. celkově / 15. v kategorii, Dubovecký Andrej 61./16., Beňačka Pavel 133./35., Hubík Jiří 154./39., Doleželová Martina 192./11., Dovrtěl David 199./66., Dalecký Jiří 270./98. a Nebuchla Ondřej 278./76.

Kromě tradičního Drásala byli naši členové vidět také na dalších regionálních závodech, jako je cyklistický silniční závod Mamut Přerov, MTB závody Morkovský bajk, Zlínská50, Hostýnská50, Rusavská50 nebo Rohálovská50. Při ní pořadatelé vtupně zareagovali na to, že jejich závod musel být kvůli pandemii koronaviru přeložen z jarního termínu na podzimní, a rozhodli se pro letošní rok v rámci hesla „vše naruby“ obrátit také tradiční tra-

su závodu a jet ji obráceným směrem, než je každoročně zvykem. Zároveň ten závodník, který objel závod s dresem a kalhotami oblečenými naruby, byl v cíli odměněn mokem v podobě kvalitního rumu. :)

Kromě těchto klasických závodů jsme se účastnili také řady dalších sportovních akcí, jejichž podrobný výčet včetně dosažených výsledků a fotografií najdete na našem facebookovém profilu <https://www.facebook.com/BikeTeamSazovice/>.

Členové našeho spolku byli však aktivní také mimo závodní tratě. V měsíci březnu na žádost vedení obce Sazovice uspořádali a aktivně se zúčastnili brigády, kdy byly vyčištěny od křoví a shnilých stromů meze podél polní cesty ze Sazovic (z Vývozku) směrem na Hostišovou (letiště). V neděli 20.9.2020 jsme uspořádali v areálu vyletiště Zahrázovo cyklistické závody pro děti. Soutěžily v následujících kategoriích: **do 4 let** (odrážedla) – vítěz

V plném nasazení

Hubík Jirka, **5-6 let** – vítěz Hubík Robin, **7-8 let** – vítěz Bačík Běda, **9-10let** – vítěz Paták Matěj a **nad 10let** – vítěz Minařík Matyáš.

Celkem se dětských závodů zúčastnilo téměř 50 dětí a díky příspěvkům od sponzorů byly pro všechny připraveny hodnotné ceny a odměny.

No a jaké spřádáme plány na sezónu 2021? Závodní kalendář budeme sice připravovat na členské schůzi, která teprve proběhne, ale už nyní lze předpokládat, že se budeme opět zaměřovat na dílčí úspěchy v kategoriích

u regionálních MTB závodů. Soustředíme se zejména na regionální závody v Chřibských a Hostýnských vrších. Velkou výzvou potom bude účast našich členů na pětidenním MTB etapovém závodě ve Švýcarsku – Swiss Epic, kterého jsme se měli účastnit již letos. Bohužel jsme účast na něm museli s ohledem na zranění jednoho z našich závodníků přesunout na rok příští, tj. 2021. Reportáž z tohoto závodu určitě přineseme v některém z dalších zpravodajů stejně jako další reportáže např. z tréninkového soustředění

našeho týmu, které snad příští rok proběhne v regionu Toskánska v Itálii, nebo z dětských cyklozávodů, které opět plánujeme na letní období a jejichž přesný termín bude včas zveřejněn.

Děkujeme za podporu všem našim partnerům a obci Sazovice.

Všem čtenářům přejeme radostné prožití Vánoc a hodně štěstí a zdraví v novém roce.

Za BIKE TEAM SAZOVICE, z.s.
Pavel Miklík

Na startu

V zápalu boje

RESTAURACE A SPORTOVNÍ AREÁL NA KOUPALIŠTI SAZOVICE

PROVOZNÍ DOBA RESTAURACE

PO-PÁ 11:00 – 14:00 hod.

Po předchozí domluvě možnost otevření i o víkendu pro oslavy, svatby, firemní večírky aj.

Uspořádáme pro vás firemní večírek, svatební hostinu nebo rodinnou oslavu, kde můžete využít prostor restaurace, salónek nebo i venkovní plochy celého areálu koupaliště. Příjemné prostředí rodinné restaurace nabízí 57 míst k sezení a oddělený salónek je určen pro 25 osob.

SPORTOVIŠTĚ

- Badmintonová hala
- Tenisové kurty
- Hřiště na malou kopanou
- Multifunkční ovál

Rezervace sportovišť: tel. 725 545 836

Rezervace restaurace: tel. 725 545 836

www.nakoupalisti.cz

Provozovatel: MRB Sazovice spol. s r. o.

Jan Skácel: Harfa ve sněhu

Před několika dny jsem skládal dopis pro Ježíška. Snad to bylo pro dědu Mráze, nevím, chlapečkovi to bylo jedno.

Chlapečkovi nezáleželo na adresátu, ale lpěl na objednavce. Dopis měl ryze obchodní charakter. Objednával jsem (až do domu) housličky a bubínek, autobus, Kašpárka a také oponu. Jako protihodnotu jsem nabízel jménem svého klienta čisté uši, to, že bude po celý rok hodný, a to je dlouhá doba, a že bude pít každý večer rybí tuk. Sepsal jsem ten dopis a vzpomněl jsem si na všechna svá vánoční přání, co jsem jich kdy měl – a bylo mi smutno.

Žil jsem tenkrát na světě asi tři roky a k Vánocům jsem si přál harfu. Zajímavé na tom přání bylo, že jsem nechtěl harfu proto, abych na ní drnkal a prozpěvoval při ní jako král David, ale aby ta harfa spinkala. Slyšával jsem tenkrát jednu koledu a v té koledě se zpívalo: „Labuti má i loutno má, slavíčku můj, dřímej, má harfo líbezná, synáčku můj.“

Místo harfy jsem dostal boty. Vlastně jen botičky.

Potom mně bylo jednou také šest let, padal sníh a já jsem toužil po zlaté hasičské přilbě. Dostal jsem rukávník.

V osmi letech se z dítěte stává muž a já jsem zoufale potřeboval kulomet.

Jako desetiletému mně nadělili pod stromeček místo sebraných spisů Karla Maye pohádky Karla Jaromíra Erbena. Mám je dodnes. Ponejprv jsem si je přečetl, když jsem se vrátil z vojenské prezenční služby.

Ve dvanácti jsem si žádal nejkrásnější ženu na světě. Věděl jsem, kde bydlí. Oni to nevěděli a nadělili mně pruhované pyžamo.

Od té doby se změnilo všechno, i stromy, oblaka, kosi. Zmoudřel jsem nebo snad zhloupl, počínal jsem si přát věci skromnější a celkem jsem nebýval zklamán. Mám kdesi ve stolku cigaretové pouzdro, mám tucet kravat, jednu dlouhé spodky, které jsem neměl nikdy na sobě, dokonce i jednu levou koženou rukavici. Avšak od osudných Vánoc, kdy moje sny začaly být uskutečňovány, ztratily pro mne Vánoce kouzlo. Proto, když jsem nedávno skládal chlapečkovi obchodní vánoční dopis, vyrostl v mé duši stesk rovný jako cypřiš. Harfu si přeju, nadělte mi letos pod stromeček harfu. Nejlépe zlatou, struny mohou být stříbrné.

Dlužíte mi harfu. Takovou, co by spala.

Úsměvný, ale i nostalgicky posmutnělý fejeton básníka Jana Skácela určitě i ve vás vyvolal vzpomínky na Vánoce dětských let a na přání, často krásná, ale neuskutečnitelná, která k tomuto věku patří.

V malé anketě jsme se našich spoluobčanů zeptali, jaký vánoční dárek si jako malí nebo mladí nejvíc přáli a zda se jim sen vyplnil, nebo jim Ježíšek nadělil něco úplně jiného, většinou „praktického“, co je nepo-

těšilo, ba přímo zklamalo. Zde jsou jejich vzpomínky.

M.O. *Nejen děti, ale každého z nás potěší dárek, a často dokonce i takový, po kterém jsme třeba ani netoužili. Každý, i sebemenší dáreček dávaný s láskou potěší. S odstupem času a vzhledem k věku se nároky na dárky mění. Dnes mám podobnou radost jako z dárku, když vidím třeba vstřícnost, ochotu, úsměv od svých blízkých i od všech lidí, se kterými se v životě setkávám.*

Také jsem byla malé dítě a měla jsem svá přání a touhy, jako mají všechny děti. Jenže jsem byla dítětem v minulém století, v padesátých letech, kdy děti dostávaly dárky skutečně skromné a nebylo jich tolik, kolik dostávají děti dárků dnes.

Měla jsem moc hodnou maminku a ta se pro nás vždycky snažila sehnat dárek, na který se nedá zapomenout. Jako každá malá holčička jsem si přála, v té době celkem nedostupnou, mrkáci panenku. Byly mi asi 4 nebo 5 let a můj sen se stal skutečností. Ten vánoční večer se stal nezapomenutelný. Dodnes si pamatuji okamžik, kdy jsem pod stromečkem uviděla velikánskou krabici, která byla jen pro mě! Vůbec mě nenapadlo, co v ní najdu, až ji otevřu. To, co jsem uviděla, mi vyrazilo dech a nemohla jsem ani promluvit. Jen zima stála a dívala se na krásnou, velkou mrkáci panenku, kterou jsem sotva mohla unést.

Dodnes mám panenku v pokoji a vždycky, když se na ni podívám, vidím i šťastnou tvář maminky a stařenky (mojí babičky), které tenkrát měly určitě ještě větší radost než já.

M.V. *Dokud jsme byly se sestrami malé, dostávaly jsme od Ježíška hlavně praktické dárky. Výjimkou by jen kočárek pro panenky, krásný, tmavě červený a jako opravdický. Od tety a strýce z Holešova nám vždycky už Mikuláš přinesl vánoční kolekci a ovoce. Pomeranče byly tenkrát vzácností a pamatuji si, jak jsme si je i s rodiči dělili na jednotlivé křížalky. A pak mi najednou bylo patnáct a šla jsem do učení. Ve třídě se mnou byla děvčata z celých Čech i Moravy, některé z nich, už velké slečny, nosily i zlaté prstýnky. Strašně se mi to líbilo a moc jsem toužila také po takové kráse. Jenže doma už jsme byly tři holky, rodiče stávkou... Ale v skrytu duše jsem před Vánocemi přece jen doufala a tajně se těšila – co kdyby...?*

Pod stromečkem mne ale čekalo zklamání. Místo maličké krabičky s vytouženým šperkem jsem dostala objemný těžký balík. Byl v něm, aspoň podle maminky, nádherný damašek na povlečení do výbavy. Víte vůbec, jak těžko se sháněl?

Co dodat? Obřečela jsem to a moje praktická maminka nakonec se mnou. (Asi přece jen tak praktická nebyla a chápala moje zklamání.)

Zlatého prstýnku jsem se nakonec také dočkala, i když trochu později. Daroval mi jej manžel za naši první dceru. A ty damaškové povlaky nám pak sloužily dobrých třicet let a vždycky, když jsem je navlékala, připomněly mi ty dávné Vánoce a mou dívčí pošetilost.

J.N. *Byl jsem nejmladší ze čtyř sourozenců a většinu věcí jsem dědil po svých starších bratrech. Nového oblečení nebo hraček jsem měl pomálu, peněz v rodině nikdy nezbývalo i díky tatínkovi, který se uměl dobře bavit a rozšoupnout a na nás, děti i maminku, ve své lehkomyšlnosti rád zapomínal.*

Když mi bylo tuším devět, strašně jsem si přál najít pod stromečkem brusle – kanady. Tenkrát ještě v zimě mrzlo, a tak jsme si bruslení mohli užít i my, kluci z dědiny, a prohánět se s hokejkou po rybníku nebo po potoku. Kámoši už kanady měli, a já je proto taky „nutně potřeboval“. Jenže těsně před svátky postihl naši rodinu málér. Tatínek udělal v obchodě, kde tenkrát prodával, velké manko, a pokud nechtěl skončit u soudu, musel je co nejdříve zaplatit.

Vánoce byly tenkrát u nás hodně chudobně a smutné. Velcí bráchové nenašli pod stromečkem nic a já místo kanad foukací harmoničku. Tenkrát se jí říkalo varhánky a stála 4 koruny... V podstatě jsem ale měl štěstí, že mi bylo teprve devět. Starší sourozenci museli odejít z učení a s otcem nastoupit do Ostravy do dolů, aby mu pomohli jeho dluh umořit...

N.V. *Jako malá jsem bývala vášnivou čtenářkou, přečetla jsem všechno, co mi přišlo do ruky. Dětských knížek nebylo zdaleka tolik jako dnes, a tak jsem ve svých osmi letech přelouskala i povídky Boženy Němcové nebo román Celibát Františka Sokola – Tůmy. A to nemluvím o Erbenově Kytici, jejíž balady mne pěkně děsily.*

Přišly Vánoce a já je vítala v blahém očekávání další duševní potraviny... Pod stromečkem jsem našla nový zimníček, čepici s rukavicemi a šálou, gumové galoše i s bačkůrkami, ale knížka, ani ta nejmenší a nejtenčí, n i k d e ! Zklamání bylo obrovské.

Probulila jsem celý Štědrý večer, nechápala jsem, jak mi to mohl Ježíšek udělat? Myslím, že i rodiče to dodatečně mrzelo, že byli praktičtí až příliš.

„Odčinili“ to no dalších Vánocích. To jsme i s mladší sestrou celý rok toužily po loutkovém divadle, takovém, jaké měly sousedovy děti. Co na tom, že si s ním nesměly hrát bez dovolení a už vůbec ne s kamarády. Ten jejich dřevěný tyátr byl prý neskutečně drahý, a proto asi jen na koukání.

A představte si tu radost, když jsme divadlo pod stromečkem skutečně našly! Rodičům se tenkrát podařil zázrak. Od jedněch známých sehnali starou loutkovou scénu a kulisy, od

dalších i herecký ansámbl, třebaže v dost zdevastovaném stavu. A tak po večerech, kdy my jsme se sestrou už blaženě spaly, naši opravovali a kompletovali jednotlivé loutky. Tatínek marionetám vyřezával z lipového dřeva chybějící ručičky a nožičky, „léčil“ porouchaný pohybový mechanismus, natahoval vodící nitě a maminka s babičkou šily na dřevěné herce nové oblečení a vyráběly různé rekvizity.

Ten dárek v sobě nesl nesmírnou obětavost, vynalézavost a šikovnost mých rodičů, ale především jejich lásku k nám, dětem. Obě se sestrou si jej vážíme a s nostalgií ho opatrujeme dodnes. Za ta léta si s divadylkem hrály i všechny naše děti a po nich i naše vnoučata, z nichž jsou dnes už většinou také dospělí lidé. Divadélko se stalo naším „rodinným stříbrem“ a doufám, že jím zůstane i v dalších generacích.

A.V. *Valašské dědiny nebyvaly nijak bohaté, zato dětí v rodině bývalo mnohem víc než dnes. I nás bylo doma pět, čtyři děvuchy a jeden ogara, a tak měli rodiče co dělat, aby nás uživil a ošatili, na nějaké „hlúposti“ nebylo. Proto také jsme celé dětství marně toužili po sánkách, na vozičce jezdili po desce nebo po zadku a byli šťastní, když nás někdo svezl. První saně jsme s nejstarší sestrou pořídily pro celou rodinku až z výplat po vyučení a víc si je užil náš nejmladší bráška se setrou. Ale sen jsme si splnily...*

Když se i brácha vyučil prodavačem, překvapil nás o Vánocích dárkem vskutku originálním. Všechny čtyři cery jsme dostaly stejný balík, dnes by děti pohrdavě řekly „měkkouš“, a byly jsme hrozně nedočkavé, co nám Franta koupil a jak se poprvé za své „ukáže“. Ale při rozbalení nám málem vypadly oči z důlků. Ježíšek nám totiž každé nadělil balík dámských vložek!!! Dar převlece vzácný, protože vložky tenkrát nebyly k dostání, stály se na ně fronty a sháněly se pod pultem. Takže dar to byl něčekaný, ale velice praktický. Všechna naše tajná vánoční přání se před jeho užitečností mohla jít zahrabat.

Když už jsem skoro celý rok chodila se svým příštím manželem a blížily se naše první společné Vánoce, byla jsem docela zvědavá, co hezkého dostanu od „galána z Hanej“, jak mu moje sestry říkaly. Dáreček nebyl nijak velký, tvarem připomínal knížku nebo nějakou krabičku, a když jsem ho o Štědrém večeru před

rodinou rozbalila - byla v něm – b o n b o n i e r a ! „Tož to sa ten tvůj „Hanák lakomé“ zrovna neukázal,“ konstatovaly sestry a já jsem byla taky dost zklamaná, to jsem si musela přiznat. „Mlsná“ nás začala honit až pár dnů po svátkách, a tak jsem bonboniéru otevřela a v tu chvíli zůstala zírat s pusou dokořán. Dva bonbony v platičku chyběly, zato v dolíčcích po nich ležely zlaté náušnice!

A tak radost z dárku přišla dodatečně, ale menší rozhodně nebyla. A posměváčkům pěkně „sklaplo“. Jen dodnes nevím, jak se mému nastávajícímu tenkrát podařilo krabičku s bonbony neporušeně otevřít, vložit do ní dárek a zase ji uvést do původního stavu. Byl to šikula, o tom žádná.

J.P. *Mým vysněným dárkem v dětství byla „mrkačka“, rozumějte panenka s mrkajícím očima, jejichž otvírání a zavírání zajišťovalo malé závaží uvnitř hlavičky. V tehdejší době byla taková hračka vrcholem holčičích snů a přání.*

O jedněch Vánocích mi Ježíšek mrkačku opravdu přinesl, ale dárek mne, nevděčnici, velice zklamal. Panenka sice mrkala, ale chyběla jí další přednost – neměla „česací vlásky“. Ty její byly krátké a samá kudrlinka.

Nakonec jsem si s panenkou ani moc nehrála, seděla na toaletním stolku v ložnici a tiše na ni padal prach. Po nějaké době jsem ale přece jen neodolala a vlasy jsem panence zkusila rozčesat. Moc slavně to nedopadlo, vytvořila jsem té chudince na hlavě parádní roští a za mé kadeřnické snahy padl pak i nějaký pohlavek od mamky.

Mrkačka vůbec vzala nešťastný konec. K tomu divokému úcesu jí ještě zapadly mrkací oči dovnitř hlavičky, a tak se na mne dívala prázdnými důlky.

Ani netuším, kde ta ubohá oběť mých holičských pokusů našla poslední útočiště. Někdy je v životě asi lepší, když naše touhy zůstanou jen touhami a sny pouhými sny.

T.H. *Psal se rok 1966, blížily se Vánoce a já jsem si přál najít pod stromečkem nové zimní boty. Na Štědrý den pod stromkem opravdu ležela krabice, jejíž rozměry napovídaly, že mé přání by mohlo být splněno. A Ježíšek to fakt nespletl, v krabici ležely krásné a hlavně teplé zimní boty. S kamarády jsme se domluvili, že se po štědro-*

večerní večeri sejdem a jako každý rok budeme odpalovat vlastnoručně vyrobené petardy. (Doba vietnamských stánků s vánoční a silvestrovskou municí byla tenkrát ještě v nedohlednu.) Cestu na půlnoční jsme si tedy krátili a zpestřovali odpalováním našich výrobků. Ty utěšeně práskaly a střílely, až se to stalo. Jedna petarda zklamala, vybuchla mi těsně u nohou a moje fungl nové zimní botky byly rázem bez špice. Ještě štěstí, že nohy zůstaly celé... I když mrzlo, mne polilo horko. Co řeknu doma?

Nenapadlo nás nic chytřejšího, než milé boty zahrabat ve sklepě pod uhlí. A já celou zimu zmrzlá v letních polobotkách a byl div, že si toho nikdo z našich za celou dobu vůbec nevšiml. Vánoční sen se mi tedy splnil, ale byl setsakramentsky krátký.

Dovolte, aby na závěr zavzpomínala na Vánoce svých dětských let jedna z nejstarších sazovických občanek.

Už jako holčička jsem mamince pomáhala vařit štědrovečerní večeri. Mívali jsme zasmaženou bramborovou polévku a po ní krupičku, to na památku, že ji jedl maličký Ježíšek. Později bývaly i smažené filety a bramborový salát, docela obyčejný. A čaj a koláčky nadívané ořechy a taky nějaké cukroví.

Pod stromečkem nás zdaleka nečekalo tolik dárků jako dnešní děti. U nás v rodině se velice četlo, a tak tam pro mne bývala knížka a pro brácha nějaká skládačka nebo hra. Jeden rok jsem dostala nádherný „štuc“ (rukávník). Zvenku byl celý bílý a ozdobený kytičkou fialek, nemohla jsem se ho nabažit. Jindy jsem pod stromečkem našla pletený šátek, to byla jeden čas velká móda.

Nepamatuji se, že bychom dostávali hračky. Neopakovatelná byla atmosféra štědrovečerní mše v kostele, na kterou jsme se vypravili vždycky celá rodina. Ke slávě narozeného Ježíška hráli muzikanti, zpěváci na kůru pěli z plných plic, chrámový prostor ozařovala spousta svíček... V kostele byl postavený veliký betlém a my jsme obdivovali Ježíška v jesličkách a těch figurek co tam bylo! V našich dětských očích to bylo něco tak krásného a nevidaného, že nás rodiče od té podívané nemohli odtrhnout. Domů jsme se vraceli plni neopakovatelných dojmů a pak v teplém pelíšku a v péči našich hodných a zbožných rodičů se nám usínalo přímo královsky.

Anketu připravila Mgr. Věra Nejezová

Poslové z vesmíru

Už od října probíhá v prostorách Muzea jihovýchodní Moravy ve Zlíně (budova č.14) zajímavá výstava s názvem **Poslové z vesmíru - meteority a tektity**.

Sazovičtí občané zde mohou na vlastní oči spatřit i meteorit, který v r. 1934 dopadl do pole v trati Záhumenice, opravdu za humna naší obce, a byl ve své době druhým největším v Evropě. A pozornost budí stále. Ve vý-

stavních prostorách je jeho historii věnován celý samostatný panel a autorka výstavy, paní Andrea D o v i c o v á , o této pozoruhodnosti napsala obsáhlý článek, který uveřejňujeme i v našich novinách. Jako upoutávka bylo natočeno i krátké video, které je možno najít na

<https://w.w.w.facebook.com/muzeumzlin/videos/vb.109376149088929/3363344276745>

71/?type=2 theater a natáčela zde i televize STV - <https://itvs24.cz/zlin/vystava-poslove-z-vesmiru-predstavuje-meteority-a-tektity>.

Doufejme, že prozatím uzavřené výstavní místnosti se postupně otevřou a zájemci se budou moci za meteoritem do Zlína vypravit. Výstava potrvá až do 13.června 2021.

Sazovický meteorit

Andrea Dovicová

Nestává se často, že na Zemi dopadají mimozemská tělesa a spatřit takovou událost je doslova výjimečným ba dokonce zázračným okamžikem. Zaznamenaných pádů meteoritů na území Česka není mnoho. Připomeňme si proto událost, která se přihodila v Sazovicích 28. června roku 1934.

Byl večer kolem 20. hodiny, obloha byla zamračená a schylovalo se k dešti. Na poli v Záhumenici, východně od centra obce, pracovalo v tu dobu několik lidí. Zpozorněli, když uslyšeli zvuk připomínající nízko letící letadlo. Ozvaly se rány silné, jako výstřely z děla. Po nich následoval hukot ukončený temným úderem do země, která se údajně slabě otrásla. Přitom nebyly pozorovány žádné světelné jevy. Žádný ze svědků nezahlédl samotný směr letu meteoritu. Vyděšená A. Kulendová však dokázala určit směr dopadu meteoritu do řepného pole.

Skutečně došlo k pádu kamenného meteoritu, ve své době druhého největšího v Evropě.

Asi padesát kroků od místa dopadu shrabovala seno zmíněná Anastázie Kulendová z domu č. 24. Pastevec František Veselý z domu č. 109 byl nejbližší a na místo přispěchal i Karel Šesták, který nedaleko odpočíval po práci před svým domem číslo 122. Svědkové tušili, že cosi spadlo z výšky do řepného pole. Začali proto ihned v místě pátrat, avšak nebyli úspěšní, proto hledání zanechali.

„Veselý však hledal vytrvale dále sám, až se mu podařilo naléztí asi uprostřed pole mezi dvěma řádky řepy malý, zasypaný, ale přece zřetelný otvor, kolem kterého byla rozstříknutá hlína v okruhu asi 2 metrů. Ryl po stopě,

kteřá šla kolmo do země, až z hloubky skoro ¾ metru vyjmul tvrdý, tmavý předmět – meteorit, který ještě pátil. Hned si všiml, že kousek kamene schází, pátral po něm v díře, mnul vykopanou hlínu mezi prsty, ale nadarmo. Odštěpek se nenašel.“ popisuje na stránkách časopisu Příroda v roce 1934 Zdeněk Jaroš z Moravského zemského muzea v Brně.

Pastevec F. Veselý držel v ruce černý, ještě horký, na jednom místě poškozený kámen o rozměrech 88 x 72 x 51 mm a o hmotnosti 411,98 g.

„Nalezený meteorit, jehož pád v Sazovicích způsobil značný zájem i rozruch, přinesl šťastný nálezcce druhého dne do školy. Meteorit byl pak řídicím učitelem Karlem Sulkem z podnětu starosty sazovické obce Vojtěcha Velíška 3. července zaslán Zemskému muzeu v Brně. Za vzácné toto porozumění pro vědecky tak důležitý nálezcce budiž oběma pánům vysloven srdečný dík.“ píše Zdeněk Jaroš v časopise Příroda.

Sazovický meteorit byl tedy odevzdán a ve sbírkách mineralogicko – petrografického oddělení Moravského zemského muzea v Brně se nachází dodnes.

Podrobná zpráva s popisem kamene, jeho složením a s chemickou analýzou byla zveřejněna v roce 1937. Podle výsledků podrobného výzkumu jde o olivínicko – bronzitický chondrit s poměrně vysokými podíly niklového železa a troilitu. Později byl klasifikován také jako žilkovaný šedý hyperstenický chondrit. Sazovický kámen má tvar klínovitého, silně zaobleného hrance a je povlečen velmi jemnou, černou až černošedou jemně bradavičnatou natavenou kůrou. Uvnitř má barvu

popelavě šedou nebo šedobílou s hojnými, již pouhým okem patrnými černými žilkami. Jeho vnitřní krystalická hmota je tvořena převážně až 0,3 mm velkými zrny olivínu. Mezery mezi uvedenými součástmi jsou vyplněny zrny niklového železa a troilitu. Chemická analýza plně potvrdila výsledky mikroskopického průzkumu. Podle ní obsahuje sazovický kámen v procentech: 83,95 křemičitanů, 9,13 niklového železa a 6,92 troilitu. Jeho kovové součásti obsahují: 76,20 % železa, 7,11 % niklu, 1,12 % kobaltu, 0,02 % fosforu a 15,55 % síry.

Nejen sazovický meteorit, ale i řada dalších mimozemských těles je k vidění v Muzeu jihovýchodní Moravy (MJVM) ve Zlíně na výstavě Poslové z vesmíru - meteority a tektity. Jak už z názvu vyplývá, návštěvníkům jsou představeny nejen pestré ukázky železných, a kamenných meteoritů, palasitů, lunait z Měsíce či meteorit z Marsu. Obdivu návštěvníka neuniknou různotvary a barevné odstíny přírodních skel tzv. tektitů. Jejich původ souvisí právě s dopadem mimozemských těles na povrch Země. Kromě ukázek tektitů ze světových lokalit návštěvníky ne nechají chladné především vltavíny. Pozornost na sebe strhnou výjimečné ukázky „zelených sklíčků“ z neznámějších jihočeských a moravských lokalit, které k nám „napršely“ před necelými 15 mil. lety po dopadu meteoritu v Bavorsku. A čím srdce nezjhló do tohoto okamžiku, pak už nebude mít více sil vzdorovat při zhlédnutí jedinečné řemeslné práce paní Evy Víškové. Právě ona dokáže ve své dílně vltavínům vtisknout duši. Umění kameňářsky se vyučila a ještě nedávno vyučova-

Snímek sazovického meteoritu, archiv Moravského zemského muzea v Brně.

la v nedalekém Turnově. Právě zde má sídlo největší výrobce originálního šperku Granát, družstvo umělecké výroby, Turnov. Ve výstavě můžete zhodnotit, nakolik to drahokamu barvy krve sluší společně s broušeným vltavínem.

Hrajete si rádi? Nejen pro děti je ve výstavě připravena celá řada interaktivních prvků. Při simulaci pádu meteoritu se současně dozvíte, proč vyhynuli dinosauři. Pokud Vám nevdí zaprášené ruce, pak máte příležitost si najít ve vltavínonosných štěrcích svůj první vltavín. Navrhnout si můžete svůj originální šperk s vltavíny a českými granáty. Tyto a další hravé prvky na vás čekají ve výstavě Poslové z vesmíru – meteority a tektity v MJVM ve Zlíně.

Část obce Sazovice, okres Zlín, barevně vyznačen pozemek (p. č. 232/7) v místní části Záhumenice, kde dopadl 28. 6. 1934 kamenný chondrit. Zdroj výřezu mapy: www.mapy.cz.

Informace pro občany:

KADEŘNICTVÍ JANA MORAVCOVÁ

Pracovní doba:

STŘEDA 8.30-12.00 hodin

ČTVRTEK 8.30-12.00 hodin

PÁTEK 8.30-12.00 hodin (podle objednávek 16.00 - 19.00 hodin)

Objednávat se můžete na tel. čísle 605 436 848 nebo přímo v kadeřnictví.

OBECNÍ ÚŘAD - ÚŘEDNÍ HODINY

PONDĚLÍ 7.30-11.00, 14.00-17.30

STŘEDA 7.30-11.00, 14.00-17.30

Telefon: 577 121 500, 725 121 141

POHOSTINSTVÍ

PONDĚLÍ-ČTVRTEK 16.00-22.00

PÁTEK 16.00-23.00

SOBOTA 14.00-23.00

NEDĚLE 10.00-22.00

PEDIKÚRA

TELEFON: 605 261 375

OBECNÍ KNIHOVNA SAZOVICE

Otevřeno každý čtvrtek od 9.00 do 11.00 hod., odpoledne od 15.30 do 19.00 hod.

Možnost nahlédnutí do katalogu knih
Obecní knihovny Sazovice zadáním adresy: <http://knihovna2.sazovice.net>
nebo <http://knihovna.sazovicenet>

POTRAVINY SAZOVJANKA

PONDĚLÍ 7.30-16.00

ÚTERÝ 7.30-16.00

STŘEDA 7.30-16.00

ČTVRTEK 7.30-16.00

PÁTEK 7.30-16.00

SOBOTA 7.30-10.00

telefon: 739 341 167

Pohyb obyvatelstva za období červen 2020 - listopad 2020 v obci Sazovice

Stav obyvatel k 22. 6. 2020: 768
Odhlášeno z trvalého pobytu: 3

Narození: 2

Úmrtí: 2

Přihlášeno k trvalému pobytu: 10
Stav obyvatel k 25. 11. 2020: 775

Sazovické noviny. Periodický tisk územního samosprávného celku. Čtvrtletník obce Sazovice. **Vydavatel:** Obec Sazovice, Sazovice 180, 763 01 Mysločovice, IČO : 00568716. **Registrace:** 19. března 2004 – MK ČR E 15163. Vychází v první polovině měsíce po ukončení čtvrtletí v nákladu **290 ks, uzávěrka je 5. den v měsíci.** Distribuce do všech domácností v obci a na určená místa – povinné výtisky. **Zdarma-neprodejné.** **Redakce:** Obec Sazovice, Sazovice 180, 763 01 Mysločovice, tel. 577 121 500, starosta@sazovice.cz. **Redakční rada:** Edita Hrbáčková, Mgr. Věra Nejezová, Mgr. Věra Velísková, Ilona Doleželová, Marie Rapantová, Tomáš Omyla, Marie Ordáňová, Jitka Kučerová. **Korektury:** Mgr. Věra Nejezová. **Zlom, sazba a tisk:** Computer Media s.r.o.; www.obecni-noviny.cz. Distribuce: Obec Sazovice, prostřednictvím zaměstnance obce.